

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΛΗΛΕ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΑΙΔΙΩΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΚΒ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ, 1859. ΑΡΙΘ. 556.

Συνδρ. έτησ. έν Έλλάδι Δρ. 1
» » » Έξωτερικῶ φρ: 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Έρ οδῶ Σταδίου ἀριθ. 39.

Είς οὐδένα, πλην τῶν ταπεινῶν
ἀνεταπεινῶν, στέλλεται ἡ Έφημερίς
τῶν Παίδων ἔνευ προκληρωμῆσ:

ΘΕΑΤΡΟΝ.

Ἡ ἀρχή τοῦ Ἑλληνικοῦ θεάτρου ἀνάγεται εἰς τὰς τελευταί, τὰς ὁποίας οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες ἐκατηγόριζον πρὸς τμήν τοῦ Διωνύσου.

Ἐγένοντο δὲ αἱ τελευταῖ αὐταὶ εἰς τὸ ὑπαῖθρον καὶ εἰς αὐτὰς ἐφέλλοντο εἰς τὸν Διόνυσον ἕμνοι καλούμενοι διθύραμβοι.

Τὸ πρῶτον λίθινον θέατρον εἰς τὰς Ἀθήνας ἐκτίσθη περὶ τὸ 400 πρὸ

Χριστοῦ ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν.

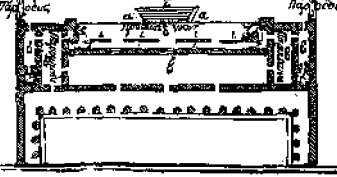
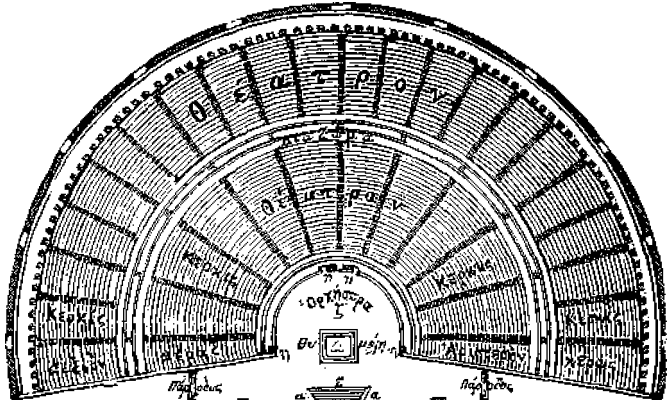
Ἀρχιτεκτονικῶσ τὸ θέατρον διηγεῖτο εἰς τρία μέρη. 1) Τὸ κυρίως θέατρον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκάθηντο οἱ θεαταί. 2) Τὴν Σκηνὴν καὶ 3) τὸ μεταξὺ τοῦ κυρίως θεάτρου καὶ τῆσ σκηνῆσ μέρος, τὴν Ὀρχήστραν.

Συνήθωσ τὰ θέατρα ἀνεγείροντο εἰς τοὺσ πρόποδοσ λόφων οὕτωσ ὥστε τὰ καθίσματα διὰ τοὺσ θεατὰς ὑψούντο κατὰ σειράσ, ἡ μία ὑπερῶνω τῆσ ἄλλησ, συνήθωσ ἐσκαλισμένα ἐκ τοῦ βράχου. Ἡ δ' ἔκτασισ αὐτῶν ἦτο ἀνάλογοσ τοῦ κληθυσμοῦ τῆσ πόλεωσ, ὅπου ἀνεγείρετο τὸ θέατρον. Τοιοῦτοτρόπωσ τὸ έν Ἀθήνασ ἦδύνα-

το νὰ χωρέσῃ περὶ τοὺσ 30,000 θεατὰσ. Τὸ έν Μεγαλοπόλει 40,000.

Τὰ καθίσματα, ὅπωσ φαίνεται εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα, ἦσαν διευθετημένα κατὰ ἡμικύκλια, τὸ έν ὀπίσω καὶ ὑπερῶνω τοῦ ἄλλου διὰ νὰ μὴ ἐμποδίζωνται οἱ θεαταί ἀπὸ τοῦ νὰ βλέπουν καὶ νὰ ἀκούουν τοὺσ ὑποκριτὰσ.

Πρὸσ ἐγκολληαν τῆσ συγκοινωνίας καὶ τῆσ ἐξόδου τῶν θεατῶν, παρενεβάλλοντο μεταξὺ τῶν ἡμικυκλίων καὶ τῶν καθισμάτων μία ἢ δύο πλατύτεραι διαβάσεισ, αἵτινεσ ἐκαλοῦντο διαζώματα, καὶ ἐχώριζον τὸ θέατρον εἰς τρεῖσ ζώνασ, ἐκάστη δὲ τούτων εἶχε κλιμακασ διατεθειμένασ έν εἰδει ἀκτίνων, διὰ τῶν κλιμάκων δὲ τούτων, 14 τὸν ἀριθμόν, διηγεῖτο τὸ θέατρον εἰς διάφορα τμήματα, καλούμενα

Θέατρον.

κερκίδεσ. Εἰς τὸ θέατρον τῶν Ἀθηνῶν ἦσαν 13 τοιαῦτα κερκίδεσ. Εἰς τὰ Ἑλληνικὰ θέατρα ὁ ἀριθμὸσ τῶν κλιμάκων ἦτο κριτιοσ, δηλ. ζυγὸσ, εἰσ δὲ τὰ ῥωμαικὰ περιτιτόσ, δηλ. μονόσ.

Ἐκάστου καθίσματος τὸ ὑψισθεν ἦτο ὄλιγον κοίλον, διὰ νὰ μὴ στενοχωροῦνται οἱ πόδεσ τοῦ ὑκισθεν καθήμενου. Ἐπάνω δὲ τῶν καθισμάτων ἔθετον προσκεφάλαια, τὰ ὁποία μετὰ τὸ τέλος

τῆς παραστάσεως οἱ κύριοι τῶν παρελάμβανον πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν τῶν.

Πολλὰ τῶν καθισμάτων εἶχον τοὺς ἰδιοκτητάς τ' αὐτῶν. Εἰς τὸ θέατρον τῶν Ἀθηναίων ἡ πρώτη ἢ κατωτάτη σειρά κατεῖχτο ὑπὸ τῶν ἱερέων διαφόρων θεοτήτων, μεταξύ δὲ τούτων τὴν πρώτην ἢ τιμητικὴν θέσιν κατεῖχεν ἡ ἔδρα τοῦ Διονύσου, (ἦτις ἐκεῖτο ἀκριβῶς εἰς τὸ κέντρον τῆς πρώτης σειρᾶς τῶν καθισμάτων.

Ἐκ τῶν κερκίδων ἡ μέση καὶ ἐμπροσθία ὠνομάζετο Βουλευτική, διότι ἐκεῖ ἐκάθηντο οἱ Βουλευταὶ καὶ οἱ ἐν ἀξιωμασίᾳ ἦτο, ὡς λέγομεν σήμερον, τὸ θεωρεῖον τῶν Βουλευτῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους. Ἡ ὀπισθία δὲ ἡ μία τῶν ὀπισθίων κερκίδων ἐκαλεῖτο Ἐφηβική, διότι ἦτο ὠρισμένη διὰ τοὺς νεανίσκους. Ὅπισω δὲ τῶν ἀνδρῶν ἐκάθηντο καὶ αἱ γυναῖκες, ὅσαι ἐπεθεώπευον τὸ θέατρον.

(Ἀκολουθεῖ.)

Σημ. Ἐκδ. Ἐφημ. Παίδ. Διὰ τὴν ἄπισθεν εἰκόνα, ἐφείλομεν χάριτας εἰς τὸν ἀξιοτίμον ἰδιοκτήτην τῶν λαμπρῶν Καταστημάτων κ. Α. Κωνσταντινίδην, ἡ δὲ περιγραφή τοῦ Θεάτρου ἐλήφθη ἐκ τοῦ πολιτείου ἀρχαιολογικοῦ λεξικοῦ, τοῦ δημοσιευομένου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κ. Κωνσταντινίδου.

Η ΞΑΪΔΗ.

Κατ' ἐπιτομήν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.

(Ἰδε προηγούμενον φύλλον).

Δι' προετομασίας διὰ τὸ ταξίδιον.

Ὁ ἀγαθὸς ἰατρός, ὅστις εἶχε συμβουλευθεῖ τὸν κ. Σήσμαν νὰ στείλῃ τὴν μικρὰν Χαϊδὴν εἰς τὴν πατρίδα τῆς, ἐπεριπάτει μίαν ἡμέραν ἀργὰ εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Φραγκφόρτης πηγαίνων εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φίλου του. Ἡ ἡμέρα ἦτο τόσο λαμπρὰ καὶ ὠραία, ὥστε διέχει τὴν εὐφροσύνην τῆς εἰς τὰ πρόσωπα ὄλων. Μόνον τὸ πρόσωπον τοῦ ἱατροῦ ἦτο σκυθρωπὸν καὶ ἡ καρδιά του περίλυπος ἕνεκα τοῦ θανάτου τῆς μονογενοῦς θυγατρὸς του, ἀξιεράστου κορασίου, τὸ ὁποῖον μετὰ τὸν θάνατον τῆς μητρὸς τῆς ἦτο ὁ μόνος σύντροφος αὐτοῦ. Ἡ ἀπώλεια αὕτη ἦτο τρομερὰ διὰ τὸν ἱατρὸν καὶ διὰ τοῦτο ἐφαίνετο ὡς παραζαλισμένος.

Μετὰ τὰς ἐπισκέψεις του δὲ ἐπήγαιεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ παλαιοῦ του φίλου Σήσμαν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν φιλικὴν συμπάθειαν εὗρισκεν ἰκανὴν ἀνακούφισιν.

— Χαίρω ὅτι σὲ βλέπω καὶ σήμερον, ἰατρέ, ἐξεφώνησεν ὁ κ. Σήσμαν, εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ φίλου του, σφιγξας φιλικῶς τὴν χεῖρά του. Καὶ

ἐγὼ ἐσυλλογιζόμην περὶ σοῦ τὴν ὥραν ταύτην, χαίρω δὲ ὅτι ἤλθες, διότι ἐπιθυμῶ νὰ συνομιλήσωμεν περὶ τῆς τελευταίας σου συμβουλῆς ὡς πρὸς τὴν Κλάραν. Εἰς ἐμὲ τοῦλάχιστον φαίνεται πολὺ καλλίτερον καὶ δὲν δύναμαι νὰ συμφωνήσω μαζί σου καθ' ὅλα.

— Πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι δὲν ἠμπορῶ νὰ σὲ ἐννοήσω εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, εἶπεν ἡσυχῶς ὁ ἰατρός, καθήσας. Ἐπιθυμοῦν δὰ νὰ ἦτο ἔδῳ ἡ μήτηρ σου, διότι αὕτη ἔχει τὴν ἀρετὴν νὰ βλέπῃ τὰ πράγματα ὅπως πραγματικῶς εἶναι.

— Ἐχεις δίκαιον, ἰατρέ, εἶπεν ὁ κ. Σήσμαν θέσας τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ φίλου του. Τῷ ὄντι πρέπει νὰ σοὶ φαίνωμαι πολὺ παράξενος ἀνθρώπος, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐννοήσῃς ὅτι εἶναι πολὺ σκληρὸν νὰ στερήσω τὴν Κλάραν τῆς εὐχαριστήσεως τοῦ νὰ ταξειδέυσῃ εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἐλβετίας. Τὸ κοράσιον ποθεῖ τὸ ταξίδιον τοῦτο τόσο πολὺ, ὥστε φοβοῦμαι ὅτι θὰ ἀσθενήσῃ, ἐὰν τῆς ἀρνηθῶ τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ ἴδῃ τὰ μεγαλοπρεπῆ ἐκεῖνα ὄρη καὶ μάλιστα τὴν μικρὰν Χαϊδὴν, τὴν ὁποίαν ὑπεραγαπᾷ, καὶ ὅμως μοι εἶναι ἀδύνατον νὰ τὴν συνοδεύω ἐκεῖ.

— Ἐκτὸς τούτου ἡ σωματικὴ κατάστασις τῆς Κλάρας εἶναι τοιαύτη, ὥστε δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἀνθίξῃ εἰς τὰς κακουχίας τοῦ ταξιδίου καὶ εἰς τὰς στερήσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐξ ἀνάγκης θὰ καθυποβληθῆτε εἰς τὰ ἔρημα ἐκεῖνα μέρη. Προσέτι ὁ καιρὸς εἶναι πολὺ προχωρημένος καὶ δὲν θὰ ἔχετε πολλὰς εὐχαρίστους ἡμέρας ἐκεῖ. Ἡ γνώμη μου εἶναι νὰ ἐγκαλιέψῃς ὅλως διόλου τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ἐφέτος, τὴν δ' ἐρχομένην ἀνοιξὴν ἔχω τὸ ἀκόλουθον σχέδιον διὰ τὴν Κλάραν — νὰ μεταβῆτε εἰς τὰ λουτρά τοῦ Κάρλσμπαθ καὶ ἐκεῖ νὰ κάμῃ μερικὰ λουτρά ἕως ν' ἀνοιξῇ ὁ καιρὸς διὰ τὰ ὄρη. Τότε δὲ δύναται νὰ μεταβαινῇ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς τὰ ὄρη, διὰ τοῦ τρόπου δὲ τούτου ἐλπίζω νὰ ὠφελθῇ πολὺ εἰς τὴν ὑγείαν τῆς. Ἡ ἐντελής ἀνάρρωσις τῆς Κλάρας ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς καλλίστης διαίτης καὶ τῆς περιποιήσεως.

— Ἀλλὰ, φίλε μου, ἐξεφώνησεν ὁ κ. Σήσμαν μετὰ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν ἀνυπομονησίαν, Ἀληθινὰ ἔχεις λόγον νὰ ἐλπίζῃς περὶ τῆς ταχείας ριζικῆς θεραπείας τῆς θυγατρὸς μου;

— Ἐλάχιστον, — ἀπεκρίθη ὁ ἰατρός — σείσας μελαγχολικῶς τὴν κεφαλὴν του. Ἀλλ' ὅμως ἡ θέσις σου παραβαλλομένη πρὸς τὴν ἰδικὴν μου εἶναι ἀσυγκρίτως καλλίτερα. Σὴ ἔχεις τὴν Κλάραν, ἦτις σὲ ὑπεραγαπᾷ καὶ δὲν βλέπει τὴν ὥραν, καθ' ἣν θὰ ἐπιστρέψῃς ἀπὸ τὸ κατὰστάμα σου διὰ νὰ σὲ ὑποδεχθῇ μετὰ φιλήματα καὶ ἐναγ-

καλισμούς — ἀλλ' ἐγὼ ποῖον ἔχω νὰ μὲ ἀνακουφίσῃ εἰς τὰς φροντίδας καὶ τοὺς κόπους μου! Ἡ οἰκία μου ἤδη κατέστη ἔρημος, ἐγὼ δὲ περιφέρομαι εἰς αὐτὴν ὡς ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ἀπεχαιρέτησεν ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐφροσύνη. Εἶμαι ἀληθῶς δυστυχῆς!

Ἡ φυσιογνωμία τοῦ κ. Σήσμαν ἐγένετο κατηφής ἐκ τῆς ὀμκλίας τοῦ ἱατροῦ καὶ ἐπὶ τινὰ λεπτὰ τῆς ὥρας περιπάτησεν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ γραφεῖόν του, τέλος ὅμως, σταματήσας πρὸ τοῦ ἱατροῦ, ἔθηκεν ἡσύχως τὴν χεῖρα εἰς τὸν ὤμον αὐτοῦ καὶ εἶπε, βλέπω ὅτι εἶσαι πολὺ κουρασμένος καὶ ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ σὲ βλέπω τόσον σκυθρωπὸν. Ὅθεν πρέπει νὰ ἀποβάλῃς τὴν λύπην καὶ νὰ ἐπανέλθῃς εἰς τὸν ἑαυτὸν σου ὀλίγον. Ἐγὼ ἔκαμα ἐν ἐξαιρέτῳ σχέδιον. Σὺ πρέπει νὰ ὑπάγῃς νὰ ἐπισκεφθῇς τὴν μικρὰν Ἑλβετίδα καὶ τὴν κυροῦλά της ἐπ' ὀνόματί μου.

Χωρὶς δὲ νὰ τοῦ δώσῃ καιρὸν νὰ ἀποκριθῇ τὸν ἔσυρε διὰ τῆς χειρὸς εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Κλάρας. Τὸ ἀσθενὲς κοράσιον ἐξεπλάγη ἰδοῦσα τὸν πατέρα της ὁδηγούντα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸν ἱατρὸν, καὶ μὲ γλυκείαν φωνὴν ἠρώτησε τὴν αἰτίαν τοῦ παραξένου δι' αὐτὴν φαινομένου, ἐκτείνασα συναμά τὴν χεῖρά της πρὸς τὸν ἱατρὸν. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ πατὴρ ἔστρεψεν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῆς καθέκλας καὶ ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ περὶ τοῦ ταξιδίου εἰς τὴν Ἑλβετίαν, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὑποσχεθῆ, καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἡ Κλάρα ἐπερίμενε μεγάλην εὐχαρίστησιν.

— Ὁ ἱατρὸς λέγει, ἀγάπη μου, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἠμπορεῖς νὰ ἀνθῆξῃς εἰς ἐν ταξιδίον τόσον κοπιαστικόν, ὅσον εἶναι τὸ εἰς τὴν Ἑλβετίαν. Δὲν σὲ φαίνεται ὅτι θὰ ἦτο καλὸν διὰ τὴν υἰείαν τοῦ ἱατροῦ νὰ ὑπάγῃ ἀντὶ ἡμῶν;

Εἰς τὸ ἀκουσμα τοῦτο ἡ Κλάρα μόλις ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυά της, διότι ἐγνώριζεν ὅτι τοῦτο θὰ ἔθλιβε τὸν ἀγάπητόν της πατέρα, ἀλλ' ὅμως ἐλυπήθη πολὺ. Τὸ νὰ ἐγκαταλείψῃ διὰ μίας πάσαν ἐλπίδα τοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ περιήρημα ὄρη τῆς Ἑλβετίας καὶ νὰ ἴδῃ τὴν ἀγαπητὴν της Χαϊδὴν, ἦτο τῷ ὄντι πρᾶγμα σκληρόν. Ἀλλ' ὅμως ἦτο πεπεισμένη, ὅτι ὁ φιλόστοργος πατὴρ της ἀπεφάσισε νὰ παραιτήσῃ τὸ ταξίδιον ἐκεῖνο, μόνον καὶ μόνον, διότι αὐτὴ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνθῆξῃ εἰς αὐτό. Ὅθεν ἀπεφάσισε νὰ ὑποταχθῇ ἀγογγύστως εἰς τὴν ἀπόφασίν του.

Με μειδίαμα δὲ ἀτενίσασα τὸν ἱατρὸν εἰς τὸ πρόσωπον, ἐπρόσθεσε μὲ γλυκύτητα. « Καὶ πότε σὺν Θεῷ σκοπεύεις νὰ μεταβῇς ἐκεῖ, ἱατρέ; Χαίρω ὅτι θὰ ἴδῃς τὴν μικρὰν Χαϊδὴν καὶ πῶς ζοῦν ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὰ βουνά; Θὰ ἴδῃς καὶ τὴν τυφλὴν

κυροῦλά της καὶ τὴν θείαν της καὶ τὸν μικρὸν Πέτρον ἴσως δὲ δυνηθῆς νὰ κάμῃς τίποτε καὶ διὰ τὴν ἀτυχὴ καὶ τυφλὴν ἐκείνην γραίαν ὡς ἱατρός. Εἰς ἀνταλλαγὴν δὲ ὑπόσχομαι νὰ πέρνω καθ' ἡμέραν ὄλο τὸ λάδι τῆς μουρούνας, τὸ ὁποῖον ἤθελες μὲ διορίσει! »

— Ἐὰν ὑπόσχῃσαι τοῦτο, εἶπεν ὁ ἱατρὸς, βεβαίως θὰ ὑπάγω, ἀγαπητὴ Κλάρα, διότι οὕτως θὰ γείνης δυνατὴ καὶ υἰγῆς ὅσον ὁ πατὴρ σου καὶ ἐγὼ ἐπιθυμοῦμεν.

— Καὶ πότε ἀπεφάσισες νὰ κινήσῃς διὰ ἐκεῖ;

— Ὡς πρὸς τοῦτο ὁ πατὴρ σου ἤξεύρει καλύτερα ἀπὸ ἐμέ.

— Αὔριον, ἀπεκρίθη, ὁ πατὴρ, εἰ δυνατόν.

— Καλῶς, ἐπρόσθεσε ὁ ἱατρὸς — Λοιπόν, Θεοῦ θέλοντος αὔριον τὸ πρῶν.

— Ἀλλὰ, σὲ παρακαλῶ εἶπεν ἡ Κλάρα, νὰ λάβῃς μαζὺ σου κάτι τι, τὸ ὁποῖον θὰ στείλω εἰς τὴν Χαϊδὴν, νὰ παρατηρήσῃς δὲ καλὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς καλύβης τοῦ παπποῦ της, διότι θέλω νὰ μάθω ὅλα τὰ καθ' ἕκαστα τῆς ζωῆς αὐτῶν ἐκεῖ.

— Θὰ κάμω ὅ,τι ἐπιθυμῆς, ἀγαπητὴ Κλάρα, εἶπεν ὁ ἱατρὸς, καὶ ὅταν ἐπιστρέψω θὰ ἔχω πολλὰ νὰ σὲ διηγούμαι ἀπὸ τὰ βουνά ἐκεῖνα καὶ τοὺς φίλους μας ἐκεῖ.

Ἐν τῷ μεταξύ, καλὴν νύκτα, καὶ αὔριον τὸ πρῶν καλὴν ἐντάμωσιν.

Ἐξερχόμενος ἀπήνησε τὴν κυρίαν Λουκίαν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐγνωστοποίησε τὴν ἀπόφασίν του νὰ ὑπάγῃ αὐτὸς εἰς τὰ ὄρη τῆς Χαϊδῆς ἀντὶ τῆς κ. Κλάρας καὶ τὴν παρεκάλεσε νὰ τοποθετήσῃ καλῶς ὅσα εἶχον νὰ στείλουν εἰς τὴν Χαϊδὴν καὶ τοὺς συγγενεῖς της, διὰ νὰ μὴ ἔχη ἀνησυχίας περὶ αὐτῶν καθ' ὁδόν.

Μόλις ἀνεχώρησεν ὁ ἱατρὸς καὶ ἡ μικρὰ Κλάρα προσεκάλεσε τὴν Λουκίαν καὶ τῆς εἶπε τί νὰ βάλῃ εἰς τὸ κιβώτιον διὰ τὴν Χαϊδὴν. Μίαν μαγνύλιαν μαλλίνην μὲ κουκούλαν διὰ νὰ φορῇ τὸν χειμῶνα ὅταν χιονίξῃ — καὶ χονδρὸν μάλλινον σάλι διὰ τὴν τυφλὴν κυροῦλα, ἔπειτα διάφορα εἶδη σαλουμικῶν, μπισκότα, χοιρομήριον, φραντζόλαις, τυρὶ καὶ ζάχαριν, καφφέ, τσαί, καὶ ἐν πακέτο μὲ καπνὸ διὰ τὸν παπποῦ.

— Ἀλλὰ τόσα πράγματα ὁποῦ στέλλεις θὰ γεμίσουν δύο καὶ ὄχι ἐν κιβώτιον παρετήρησεν κ. Λουκία, καὶ ὁ ἱατρὸς θὰ μαλῶν.

— Δὲν πειράζει, ὁ ἱατρὸς εἶναι καλὸς ἄνθρωπος καὶ δὲν θὰ εἶπῃ τίποτε. Ἐπειτα εἰς ἐκεῖνα τὰ ξηρὰ βουνά δὲν ἔχουν τίποτε ἄλλο ἀπὸ γάλα καὶ καμμίαν φορὰν ὀλίγον κρέας. Ἐνῶ ἡμεῖς ἐδῶ ἔχομεν τόσα καλὰ.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΤΑ ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΕΝ ΜΑΔΡΙΤΗ

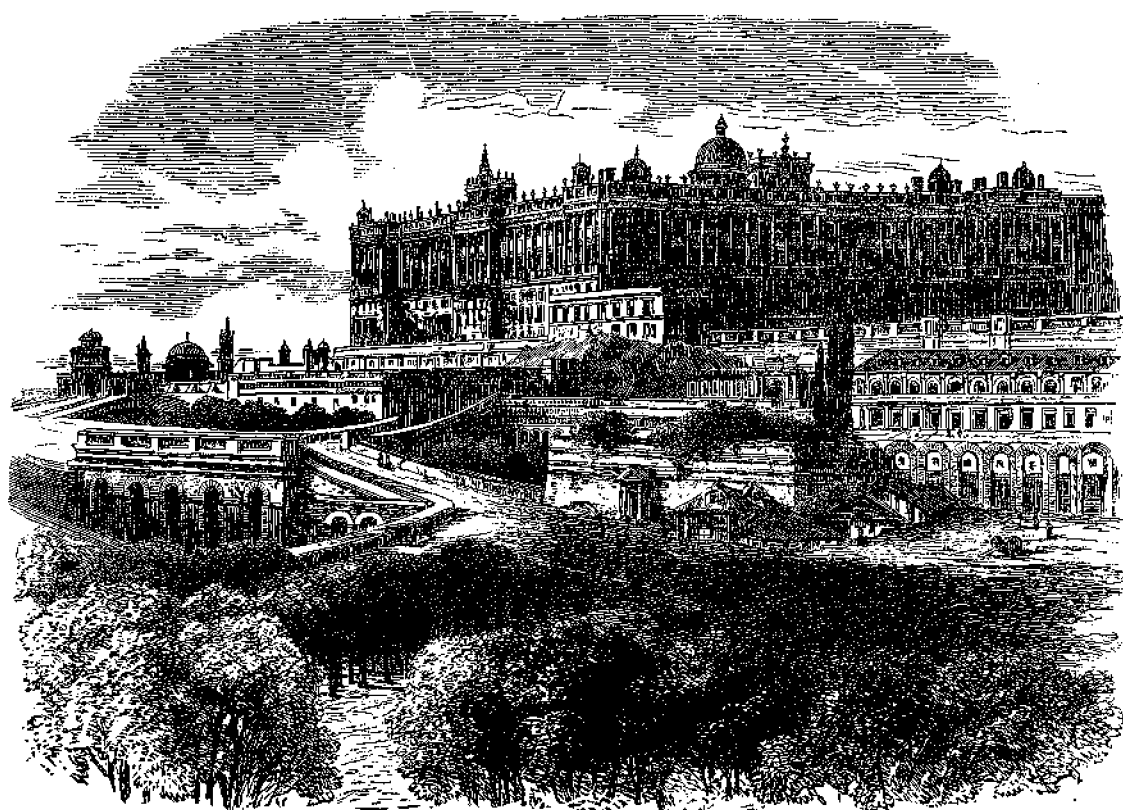
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚΡΗΞΕΩΣ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΥ.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστάνει τὰ βασιλικὰ ἀνάκτορα τῆς Μαδρίτης. Ταῦτα εἶναι κτίριον μεγαλοπρεπέστατον, καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἰδίως ἀπαράμιλλα διὰ τὴν πολυτέλειαν καὶ λαμπρότητα τῆς κοσμήσεως.

Αἱ ὁροφαὶ τῶν κοσμοῦνται διὰ τοιχο-

Εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Βηδαισῶν τῆς Κίνας συνέβη ἐσχάτως ἐκρηξίς ἠφαιστείου ὄρους, ἥτις ἐπέφερε τὰ ἐξῆς τρομερὰ ἀποτελέσματα.

Ἡ ἐκρηξίς συνέβη ἐν τῇ κορυφῇ ὄρους 1500 ποδ. τὸ ὕψος, τὸ ὁποῖον ὀλόκληρον ἀνετινάχθη εἰς τὸν ἀέρα.

Τὰ βασιλικὰ ἀνάκτορα ἐν Μαδρίτῃ

γραφῶν τοῦ Βελασκούεζα, τοῦ Μὲγξ καὶ ἄλλων περιφήμων ζωγράφων. Τοὺς δὲ τοίχους καλύπτουν πολὺτιμα μάρμαρα, ὑπερμεγέθεις καθρέπται καὶ ζωγραφίαι ἐξαισιαί. Ἀλλὰ τὰ περισσότερα τούτων μετεφέρθησαν εἰς τὴν Δημόσιαν Βιβλιοθήκην τῆς Μαδρίτης.

Ἡ νοτία πρόσοψις τῶν Ἀνακτόρων περιέχει τὸ βασιλικὸν ὄπλοστάσιον, ὅπου ὑπάρχει πλουσία συλλογὴ ὄπλων πάσης ἐποχῆς, ἰδίως δὲ τῆς ἐπὶ τῆς δυναστείας τῶν Μαυριτανῶν.

Ἐκ τοῦ κρατῆρος ἐξεμέσθισαν 700,000,000 τόνοι ὕλης διασκορπισθείσης εἰς τὰ περίξ εἰς ἑκτασὶν 48 τετραγωνικῶν μιλίων.

Ὅλη δὲ αὕτη ἡ ἐργασία ἐγένετο εἰς διαστήματα πέντε λεπτῶν τῆς ὥρας!

Ἐμπορος τις ἐν Ἀμερικῇ προσκλήθεις ὑπὸ τοῦ πατρὸς του, ὅστις ἐκινδύνευε νὰ ἀποθάνῃ, ἐνοίκιασεν ἐπὶ τούτῳ ἰδιαιτέραν ἄμαξοστοιχίαν σιδηροδρόμου, ἥτις ἐφέρειν αὐτὸν εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν εἰς 62 ὥρας ἀδιακόπου κινήσεως πρὸς 50 μίλια κατὰ πᾶσαν ὥραν!

ΧΙΟΝΟΠΛΑΙΟΥΤΣΑ.

ΠΟΥΛΙ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ.

(διὰ τὴν «Ἔφ. τῶν Παίδων».)

Εἰς τὰς χώρας, ὅπου ἡ χιών πίπτει πολλὴ καὶ διαρκεῖ καὶ πολὺν καιρὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, εἶναι πολὺ δύσκολον, ἀδύνατον διὰ τοὺς ἀνθρώπους νὰ περιπατοῦν ἐπάνω εἰς αὐτὴν μὲ τὰ συνήθη ὑποδήματά των, διότι βυθίζονται εἰς τὴν χιόνα μέχρι τῶν γονάτων καὶ ἡ πορεία τῶν καθίσταται μετ' ὀλίγον ἀδύνατος.

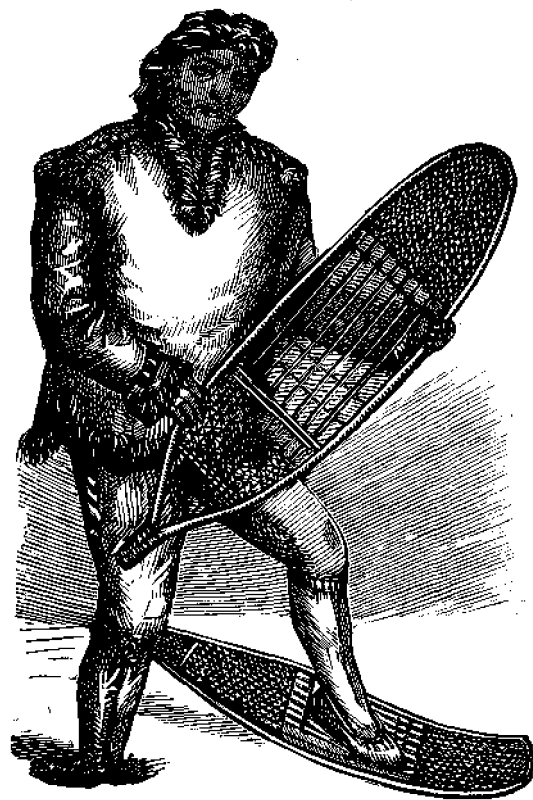
Ὅθεν ἐπενόησαν διαφόρων εἰδῶν μηχανήματα, διὰ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ μεταβαίνουν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ὄχι μόνον μὲ εὐκολίαν ἀλλὰ καὶ μὲ εὐχαρίστησιν. Ἐν τῶν μηχανημάτων τούτων εἶναι τὸ εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα.

Τὰ ὑποδήματα ταῦτα εἶναι ἐνίοτε 7 πόδας μακρὰ, συνήθως ὅμως 4 ποδ. ἐκ ξύλου σκληροῦ, ἀλλ' ἑλαφροῦ καὶ δένονται εἰς τοὺς πόδας μὲ λωρία, διὰ νὰ ὀλιγοστεύουν δὲ τὴν ταχύτητα, ὅταν κατέρχωνται κατωφερῆ μέρη, μεταχειρίζονται ξύλα μακρὰ, τὰ ὁποῖα ἐμπήγουν εἰς τὴν χιόνα καὶ οὕτως ἡ ὀρμηὴ ἐλαττοῦται.

Εἰς τὰ ψυχρὰ κλίματα, ὅπου τὸ ὕδωρ τῶν ποταμῶν καὶ λιμνῶν παγώνει, μία τῶν κοινοτάτων διασκεδάσεων εἶναι ἡ παγοδρομία, εἰς τὴν ὁποίαν λαμβάνουν μέρος ἄνδρες καὶ γυναῖκες, φοροῦν δὲ πέδιλα ἐκ σιδήρου, διὰ τῶν ὁποίων ὀλισθαίνουν ἐπὶ τοῦ πάγου μὲ μεγάλην ταχύτητα. (Ἴδὲ μῆνα . . . τοῦ ἔτους . . . τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων.)

Δύο πουλάκια ἐκτίξαν τὴν φωλεάν των ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρον ἑνὸς κυρίου. Ὁ Κύριος αὐτὸς τὰ παρατηροῦσε κάθε ἡμέραν, πῶς ἔφεραν μικρὰ κομμάτια πηλοῦ εἰς τὰ στόματά των καὶ τὰ ἐκολλοῦσαν ἐπάνω εἰς τὸν τοῖχον, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἕως ὅτου ἐπλησίαζε νὰ τελειώσῃ ἡ φωλεά.

Μίαν ἡμέραν τοῖς συνέβη ἓνα δυστύχημα. Τὸ ἓνα πουλάκι ἐπάτησε γυαλὶ καὶ ἔκοψε τὸ πόδι του. Ἐπειδὴ ὅμως ἦτο ἀνδρείον πουλάκι ἐνηκολούθησε νὰ ἐργάζεται, ἀλλὰ τέλος πάντων ἠναγκάσθη νὰ σταματήσῃ καὶ ἔπεσε χαμαὶ ἀπὸ λειποθυμίαν. Τὸ συντρόφι του τὸ ἐκύτταξε μὲ ἀνησυχίαν, καὶ ἐσφύριζε δυνατὰ τρεῖς φορές. Ἀμέσως ἦλθαν καὶ ἄλλα πουλιά διὰ νὰ ἰδοῦν τί τρέχει. Ἦλθε καὶ ἓνα μικρὸ πουλάκι μαζὺ των, τὸ ὁποῖον ἀμέσως ἔδειξε πῶς εἶχε σπουδάσει χειρουργός. Ἐπῆρεν ὀλίγον πηλόν, καὶ τὸν ἔβαλεν εἰς μίαν πέτραν καὶ τὸν ἔτριψε καλὰ μὲ τὸ ῥάμφος του, διὰ νὰ τὸν κάμη ψιλόν. Ἐπειτα τὸν ἔλειψεν ἐπάνω εἰς τὸ πληγαμένον πόδι τοῦ πουλιού, ὅπως ὁ ἰατρός κατασκευάζει τὸ κατάπλασμα. Ἐπειτα ἐπῆρε ἓνα καλάμι εἰς τὸ στόμα του, ἀνέβη ἐπάνω εἰς τὴν μισοτελειωμένην φωλεάν, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐσκυψε κάτω ὥστε ἡ ἄλλη ἄκρη τοῦ καλάμιου νὰ ἔλθῃ πλησίον εἰς τὸ πληγαμένον πουλί. Αὐτὸ ἀμέσως ἐνόησε τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ. Ἐπῆρε καὶ αὐτὸ τὸ καλάμι εἰς τὸ ῥάμφος καὶ τότε ὁ χειρουργὸς τὸ ἔσυρε καὶ τὸ ἀνέβασεν ἐπάνω εἰς τὴν φωλεάν.

Χιονοπάπουσα.

Τὸ καῖμένο τὸ πουλί νὰ ἦναι πληγαμένον καὶ νὰ μὴν ἔχῃ παρὰ μισοτελειωμένην φωλεάν ὅπου νὰ ἀναπαυθῇ! Τί νομίζετε λοιπὸν ὅτι ἔκαμε τότε ὁ χειρουργός; Ἀμέσως ἐγένετο κτιστής καὶ ἐβοήθησε τὸν συντρόφον τοῦ πληγαμένου νὰ ἀπο-

τελειώση τὴν φωλεάν του. Μετὰ τοῦτο ἤνοιξε τὰ πτερά του καὶ ἔφυγεν!

Νομίζετε ὅτι ὁ κύριος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐκὺταζεν ἀπὸ τὸ παράθυρον, ἤμποροῦσε νὰ δεῖχθῃ συμπαθητικώτερος καὶ φρονιμότερος ἀπὸ τὸ πουλί αὐτό;

K.

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ ΙΝΔΙΚΗΣ ΣΟΦΙΑΣ.

(ὑπὸ φίλου τιτὸς τῆς Ἐφη. τῶν Παίδων.)

(Ἔβη προηγούμενον φύλλον ἀριθμὸς 253.)

17. Δὲν πρέπει νὰ ἔχη τις ἐμπιστοσύνην:
- α'. εἰς βασιλεῖς.
 - β'. εἰς γυναῖκας.
 - γ'. εἰς ὄπλοφόρους ἀνδρας.
 - δ'. εἰς κερατοφόρα καὶ ὄνουχοφόρα ζῖβα, καὶ
 - ε'. εἰς ποταμούς.
18. Ὅστις ἔχει νοῦν δὲν λέγει εἰς τὸν κόσμον: τὴν χρηματικὴν του ζημίαν, τὴν δυσθυμίαν του, τὰς ἐν τῇ οἰκίᾳ του ἀνοσιουργίας, τὰς ἀσχημίας τῆς οἰκίας του, τὴν κακὴν φήμην, τὴν ἀτιμίαν, τὴν λογομαχίαν, τὸ λιτὸν φαγητὸν του, τὴν ἀρετὴν του.
19. Εἰς οἰανδήποτε φυλὴν καὶ γενεάν ἂν γεννηθῇ ὁ ἄνθρωπος, τιμᾶται, ἔαν ἔχη ἀρετὴν.
20. Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἐγκαταλείπη γυναῖκα, ἢ τις ἀγαπᾷ ἄλλον βίον, ὅστις εἶναι πλήρης κινδύνων· δεσπότην φυλάργυρον, καὶ φίλον δόλιον.
21. Ὁ συγγενὴς καὶ ἔαν δὲν ἔχη καμμίαν ἀρετὴν, εἰναίθμως καλλίτερος ἀπὸ ξένον· διότι ὁ ξένος εἶναι ξένος· παραδείγματος χάριν τὸ ἐν τῇ οἰκίᾳ δένδρον καὶ ἂν δὲν ἔχη ἄνθη, ἔχει ὅμως δροσιτικὴν σκιάν.
22. Εἰς τίνος οἰκίαν δὲν ὑπάρχει αἰσχος; εἰς τίνα δὲν συνέθη λύπη; εἰς τίνα δὲν ἔγεινε πάθος; εἰς τίνα ὑπάρχει ἀδιάλειπτος χαρὰ;
23. Οἱ γεννηθέντες ἐκ τῆς αὐτῆς κοιλίας καὶ εἰς εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν δὲν ἔχουσι τὴν αὐτὴν φύσιν.
24. Αἱ αὐταὶ συλλαβαὶ καὶ αἱ αὐταὶ λέξεις προφέρονται ἐκ τῶν στομάτων ἀπάντων ἢ χάρις ὅμως τῆς προφορᾶς δὲν ὑπάρχει εἰς ἀπαντας, ἀλλ' εἰς τινὰς μόνον.
25. Τί εἶναι δυσβάστακτον διὰ τοὺς ἰσχυρούς; τί εἶναι δυσπόριστον διὰ τοὺς φιλοπόνους;

τίς γῆ εἶναι ξένη διὰ τοὺς φιλολόγους; τίς εἶναι ἐχθρὸς τῶν χρηστολόγων;

26. Ἐκ γενετῆς ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου ἀκολουθεῖ τὴν εἰμαρμένην· ὅποιον εἶναι τὸ πεπρωμένον, τοιοῦτος γίνεται καὶ ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου· τοιοῦτοι καὶ οἱ συμπαράκτορες αὐτοῦ· τί λοιπὸν εἰμποροῦσε νὰ κάμῃ ὁ φρόνιμος ὅστις ἐρεθίζεται ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης;
27. Δὲν ὑπάρχει φίλος ἄλλος ὡς ἡ μάθησις· δὲν ὑπάρχει ἐχθρὸς ἄλλος ὡς ἡ νόσος. δὲν ὑπάρχει ἄλλη ἀρετὴ ὡς ἡ ἀλήθεια.
28. Ἄλλο φιλικώτερον τῆς ὑγείας δὲν ὑπάρχει. ἄλλο ἐπαινετώτερον τῆς ἀρετῆς δὲν ὑπάρχει. ἄλλο ἀγαπητότερον τοῦ τέκνου δὲν ὑπάρχει. ἄλλο ὀδυνηρότερον τῆς πείνης δὲν ὑπάρχει.
29. Αἱ ἀρεταὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, καὶ ἂν οὐτοι κατοικῶσι μακρὰν, διασπείρονται ὡς ἀγγελιαφόροι εἰς πάντα τόπον.
30. Δὲν πρέπει νὰ κατοικῇ τις εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, ὅπου εἶναι ἀναρχία, ἢ πολυαρχία, ἢ γυναικοκρατία, ἢ παιδοκρατία.

Ο ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Μᾶς ἦλθ' ὁ Ἀπρίλης γεμάτος λουλούδια
Καὶ πᾶσα ἡ φύσις τοῦ φύλλου τραγοῦδα...
Βουνὰ καὶ λιβάδια καὶ ἄγροι πρασινίζου,
Χαρμύσυνα δια τὰ δένδρα ἀνθίζου.
Στολίζεται μ' ἄνθη τὸ κάθε κλαδάκι.
Κ' ἐπάνω του χύνει ὡδὰς τὸ πουλάκι.
Κ' ἡ αὔρα σκορπάει παντοῦ μυρωδιὰ
Ἄπ' τὰ μυρωμένα περνώσα κλαδία.

Μᾶς ἦλθ' ὁ Ἀπρίλης, τὸ ἰεῖσμα μᾶς φέρει
Καὶ πᾶσα καρδία ἀγάλλεται, χαίρει.
Ἄγγελια περὶνε ψηλὰ στὸν αἰθέρα
Καὶ μ' ὕμνον γεμίζου τῆς γῆς μας τὴν σφαῖρα,
Καὶ πᾶσα ἡ φύσις με μία φωνή
Τὴν Πλάστην τῶν τῶσων κτισμάτων ὕμνεϊ.

Ἀθήνησι,

Γ. Ι. Κίνιας.

ΟΙ ΚΟΝΤΟΤΕΡΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Οἱ διάσημοι περιηγηταὶ Στάνλεϋ, Βόλφ, Βίσμανν κτλ., ὅτινες εἰσεχώρησαν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀφρικῆς πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἀγνώστων ἐκείνων μερῶν, διηγούνταν ὅτι εἰς τὸ μέγα λεκανοπέδιον τοῦ Κόγγου ποταμοῦ καὶ εἰς τὰ πέριξ τοῦ καταράκτου Στάνλεϋ (μέρη κατοικοῦσι δύο μεγάλα φυλὰ ἢ μικροσώμων) ἢ Ἄκκοι φυλὴ καὶ ἡ Βάτοια. Οἱ πρώτοι ἔχουσι ἀνάστημα κατὰ μέσον ὄρον 4 ποδῶν καὶ 3 δακτύ-

λων (= περίπου 1. 31 μέτρον γαλλικόν), οἱ δευτέροι 4 πόδ. 5 δακτ. (= 1. 36 μ. γ.). Ἀμφότεροι αἱ φυλαὶ αὗται, ἂν καὶ κατοικοῦν πλησίον ἄλλων ἀγρίων ὑψηλῶν καὶ ἰσχυρῶν, εἶναι περίφημοι διὰ τὴν ἐπτυχίαν καὶ ἀνδρείαν των εἰς τὸ κυνήγιον.

Αἱ ἀνακαλύψεις τῶν νάνων τούτων ἐγένοντο τὸ 1885 καὶ 1886, ἀλλὰ μόλις ἐσχάτως ἠδυνήθησαν οἱ διάφοροι περιηγηταὶ νὰ δημοσιεύσουν τὰς περιπετείας των. Οὕτως ὁ Βόλφ διηγείται ὅτι μίαν ἡμέραν ἐνῶ ἐπορεύετο διὰ μέσου μεγάλου δάσους, ἐξαίφνης εὐρέθη εἰς ἀνοικτὸν κάμπον, ὅπου ἦσαν ἕως εἰκοσι μικραὶ καλύβαι, ὁμοιάζουσαι πρὸς μελισσῶνας, αἵτινες ἦσαν αἱ κατοικίαι ἀποσπάσματα τῆς φυλῆς Βάτοια. Ὅλοι οἱ νάνοι ἔμειναν ἐμβρόντητοι ὅταν εἶδον λευκὸν ἄνθρωπον καὶ ἐφοβοῦντο κατ' ἀρχὰς νὰ τὸν πλησιάσουν. Ἐπὶ τέλους ὁ Βόλφ κατέκτησε τὴν ἐμπιστοσύνην των καὶ ἠδυνήθη νὰ τοὺς μετρήσῃ καὶ νὰ τοὺς παρατηρήσῃ καλῶς. Λέγει δὲ ὅτι διαφέρουν πολὺ τῆς φυλῆς Ἄκκοι, διότι οὗτε ὑπερανπτυγμένους κοιλίας ἔχουν οὔτε καμμίαν ἄλλην παραμόρφωσιν, ἀλλ' εἶναι εὐκίνητοι καὶ ῥωμαλέοι, ἂν καὶ πολὺ μικροὶ τὸ ἀνάστημα.

Εἰς ὅλον τὸ μέγα καὶ δασῶδες τοῦτο λεκανοπέδιον εἶναι διεσπαρμένοι οἱ ἀνθρωπίσκοι οὗτοι, κατοικοῦντες κατὰ ἀποσπάσματα δέκα ἢ δώδεκα οικογενειῶν. Ὅπου εὐρίσκουν ἄφθονον κυνήγιον ἐκεῖ κατασκευάζουσι τὰς καλύβας των ἐκ χόρτου, διαμένοντες ἐκεῖ ὀλίγους μῆνας, καὶ ἔπειτα μετοικοῦν εἰς ἄλλο μέρος. Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ σκάπτουσι λάκκους 8 πόδας βαθεῖς καὶ τοὺς καλύπτουσι με κλάδους καὶ χόρτα, εἰς τοὺς λάκκους δὲ τούτους συλλαμβάνουσι ἐλέφαντας, ἵπποποτάμους, βουβάλους κτλ. Συνήθως κυνηγοῦν με τῶσα καὶ λόγχα. Ἐλέφαντα δὲν δύνανται νὰ φονεύσουν διὰ μίαν μὲ τὰ μικρὰ των ὄπλα, ἀλλὰ τὸν παρακολουθοῦν ἐν ἀνάγκῃ, ἐπὶ ἡμέρας ὀλοκλήρους, καὶ τὸν πληγῶνον ἐπανειλημμένως ἕως ὅτου ἐξαντληθῶν αἱ δυνάμεις του.

Συνήθως οἱ νάνοι οὗτοι δὲν εἶναι τόσο δειλοὶ ὅσον τοὺς εὐρεν ὁ Βόλφ. Φημίζονται ὡς πολὺ ἀγριοὶ καὶ πολεμικοί. Ἐν ὥρᾳ πολέμου δηλητηριοῦσι τὰς αἰχμὰς τῶν βελῶν των. Κόμνου ἐκστρατείας διὰ νυκτός, πλησιάζουσι εἰς τὸ χωρίον τοῦ ἐχθροῦ ἀπαρατήρητοι, πυρπολοῦν τὰς καλύβας, καὶ σφάζουσι τοὺς κατοίκους. Τοὺς νεκροὺς καὶ αἰχμαλώτους τοῦ ἐχθροῦ τοὺς τρώγου ἐν συμποσίῳ, διότι ἀμφοτέρω οἱ Βάτοιοι καὶ οἱ Ἄκκοι συγκαταλέγονται μεταξύ τῶν ἀνθρωποφάγων τῆς Ἀφρικῆς. Τὴν νύκτα δὲν κοιμῶνται πλησίον εἰς πυράς, καθὼς οἱ ἄλλοι αὐτόχθονες τῆς

Ἀφρικῆς, ἀλλ' ἐξαπλοῦνται ἐπὶ τῶν μεγάλων κλάδων τῶν δένδρων, τοὺς ὁποίους ἐναγκαλιζονται σφιγκτὰ με χεῖρας καὶ πόδας, καὶ οὕτω κοιμῶνται ἀσφαλεῖς ἀπὸ τὰ θηρία.

«Μὴ πλησιάσης τοὺς νάνους,» εἶπον οἱ αὐτόχθονες τοῦ Κόγγου εἰς τὸν Γκρένφελλ, ἕτερον ἀνακαλυπτὴν «δηλητηριοῦσι τὰ ὄπλα των εἶναι οἱ ἀσχημότεροι ὅλων τῶν κατοίκων, με μεγάλας κεφαλὰς καὶ μικρότατα σώματα.» Ὁ Γκρένφελλ ὅμως δὲν τοὺς εὐρεῖ τόσο ἀσχημοὶ αἱ κεφαλαὶ των ἦσαν μὲν ὀλίγον μεγάλαι, ἀλλ' ὄχι καὶ πολὺ δυσανάλογοι πρὸς τὰ σώματα των.

Ἀμφοτέρω αἱ φυλαὶ αὗται δυστυχῶς ἐκλείπουσι βαθμῆδόν, ἀπ' ἐνὸς ἕνεκα τῆς δυσμενείας τῶν πέριξ αὐτῶν ἰσχυροτέρων καὶ μεγαλοσώμων φυλῶν, ἀπ' ἑτέρου ἕνεκα τῆς ἀπειρίας των ὡς πρὸς τὰς μεθόδους τῆς αὐτοσυντηρήσεως. Πολλὰ παιδιὰ ἀποθνήσκουσι δι' ἔλλειψιν καὶ αὐτῆς τῆς στοιχειώδους περιποιήσεως, τὴν ὁποίαν παρέχουν συνήθως αἱ ἀγριοὶ γυναῖκες εἰς τὰ τέκνα των. Δὲν φαίνεται ἰσχυρὰ παρ' αὐτοῖς ἡ μητρικὴ στοργή· ὅταν φεύγουσι ἀπ' ἐμπροσθεν ἐπαπειλοῦντος ἐχθροῦ, αἱ μητέρες πολλακίς ἐγκαταλείπουσι τὰ βρέφη των.

ὑπὸ ἱστορικὴν ἐποψὴν ἡ ἀνακάλυψις τῶν νάνων τούτων εἶναι πολὺ σπουδαία. Ἐνεκα τοῦ βραχείου καιροῦ, ἀφότου ἀνεκαλύφθησαν, οἱ ἐθνολόγοι δὲν ἐπρόφθασαν ἀκόμη νὰ μελετήσουν τὴν γλῶσσαν, τὰς παραδόσεις καὶ τὰ ἔθιμα αὐτῶν. Τοῦτο ὅταν γείνη, ἀναμφιβόλως θὰ ἐπιχύσῃ πολὺ φῶς εἰς τὴν προϊστορικὴν κίνησιν τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ κ. Φλάουερ, διευθυντὴς τοῦ ἐν Λονδίῳ Φυσιολογικοῦ Μουσείου, εἶναι τῆς ἰδέας ὅτι οἱ νάνοι οὗτοι εἶναι οἱ ἀπόγονοι τῶν Πυγμαίων, περὶ ὧν ἀναφέρει ὁ Ἡρόδοτος καὶ ὁ Ἀριστοτέλης. Ὅπως ὀλίποτε βέβαιον θεωρεῖται ὅτι εἶναι οἱ κατ' εὐθείαν ἀπόγονοι τῶν πρώτων κατοίκων τῆς Ἀφρικῆς. Ἴσως γείνουσι ἀργότερον ἀνακαλύψεις, αἵτινες νὰ ἀποδείξουν τὸ ἀκριβὲς τῆς ὑποθέσεως, ὅτι οἱ Ἄκκοι πρὸς βορρᾶν τοῦ Κόγγου, οἱ Βάτοιοι πρὸς νότον, οἱ Ἀόκοι τῆς Ἀβουσιανίας, οἱ Ὀδόγγοι τοῦ ποταμοῦ Γαβούν, καὶ οἱ Θαμνῆται (Bushmen) τῆς νοτίου Ἀφρικῆς εἶναι πάντες λείψανα μιᾶς μεγάλης φυλῆς τῶν πανάρχαιων χρόνων.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Πῶς ὁ λόρδος Μακώλεϋ ἀνεγένωσκεν. «Ὅταν ἦμην παιδίον ἤρχισα νὰ ἀναγνώσκω με ζέσιν, ἀλλ' εἰς τὸ τέλος ἐκάστης σελίδος, τὴν ὁποίαν ἀνεγνώσκον ἠνάγκαζον τὸν ἑαυτὸν μου νὰ ἐκθέτω ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶχον ἀναγνώσει, ἔτι κατὰ λέξιν, ἀλλὰ τὸ νῆμα»

«Και κατ' αρχάς μὲν διὰ τὰ δύνανται νὰ πράξω τοῦτο ἠναγκαζόμενη νὰ ἀναγινώσκω τὴν σελίδα δις καὶ τρίς, τέλος ὁμως κατάρθωσα νὰ ἐπιτύχω τοῦτο μετὰ μίαν σύντονον ἀνάγνωσιν. Διὰ τοιοῦτου τρόπου, ἀφοῦ ἔπαξ ἀνεγίνωσκον ἐν βιβλίω, ἠδυνάμην νὰ τὸ ἐπαναλάβω ἀπ' ἀρχῆς σχεδὸν μέχρι τέλους. Ἡ ἐργασία αὕτη κατ' ἀρχάς εἶναι δύσκολος, ἄλλ' ἀφοῦ ἔπαξ συνειδησῆ τις, τῷ γίνεται ἔξει καὶ καθίσταται εὐκόλοτατη.»

— **Ὁ ἀγνώμων ἐπαίτης:** Λέγεται ὅτι ὁ βασιλεὺς Γαλιφόνος 10ῆ, ὅστις ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον τῆς Λεωνίας Καστελλίας τὸ 1252 μαθὼν ὅτι οἱ ὑπηρετὰι του παρημέλουν νὰ ζητήσουν τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ πρὶν ἄρξισουν νὰ φάγουν, ἐπιλήθη πολὺ καὶ ἐξήχησε νὰ τοὺς κάμῃ νὰ αἰσθανοῦν τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον ἔπραττον διὰ τῆς παραμελήσεως ταύτης.

Τελευταῖον κατέφυγεν εἰς τὸ ἀκόλουθον σχέδιον. Προσεκάλεσε τοὺς ὑπηρετὰς τῆς αὐλῆς του νὰ γευματίσουν με αὐτῶν Τράπεζα πλουσιοπάροχος ἐστρώθη καὶ ὅταν συνηθροβῆ στήσαν περὶ αὐτῆς, ὁ βασιλεὺς ἔβλεπε τὸ σημεῖον ὅτι τὰ πρῶτα ἦσαν ἔτοιμα διὰ τὸ φάγουν. «Ὅλοι δὲ ἤρχισαν νὰ τρώγουν με πολλὴν ὄρεσιν, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἐνεθυμήθη νὰ ζητήσῃ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς τροφῆς.

Αἶφνης εἰσῆλθε πτωχὸς καὶ κουρελιασμένος ἐπαίτης, ὅστις χωρὶς νὰ ζητήσῃ τὴν ἄδειαν ἐκάθησε εἰς τὴν βασιλικὴν τράπεζαν καὶ ἤρχισε νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνῃ με πολλὴν ὄρεσιν.

Ἡ διαγωγή αὕτη τοῦ ἐπαίτου παρώργισε πάντας τοὺς προσκεκλημένους, οἵτινες φυσικὰ περιέμενον ν' ἀκούσωσι τὸν βασιλέα νὰ διατάξῃ τὴν ἀποκοπήν του αὐθάδους ἐπαίτου. Ἄλλ' ὁ βασιλεὺς ἐσιώπη, ἕως οὗ ὁ ἐπαίτης ἔφαγεν ὅσον ἤθελε καὶ καθὼς εἰσῆλθεν ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ εἶπῃ λέγειν εἰς κανένα.

«Πῶσον κακὸς καὶ ἀχάριστος εἶνε ὁ ἄθλιος οὗτος ἐπαίτης!» ἐρώναον πάντες μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ. «Ἐφαῖγε καὶ ἔπιε ἀπρόσκλητος ἐκ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως καὶ ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ εἶπῃ ἐν εὐχαριστῶ εἰς τὸν βασιλέα λέειν! Ἄχ, φλοι μου! ἀνέκραξεν ὁ βασιλεὺς σηκωθείς. Ὅλοι σεις εἶσθε πολλοὶ ἀχαριστότεροι ἀπὸ τὸν ἐπαίτην τοῦτον, διότι πολλάκις τῆς ἡμέρας κάθησθε εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ Μεγάλου Βασιλέως, ἀπρόσκλητοι, καὶ τρώγετε καὶ πίνετε καὶ σηκώνεσθε χωρὶς νὰ εὐχαριστήσῃτε αὐτόν!» Οἱ ὑπηρετὰι κατησχέμασι ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς τραπέζης καὶ ἔκτοτε δὲν παρημέλουν τὸ καθήκον τοῦ νὰ ζητῶσι τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν τράπεζαν των.

— Μίαν θερμὴν ἡμέραν, λέγει ὁ διηγουόμενος τοῦτο, ἐνὸς ἐκαθήμενον εἰς τὸ παράθυρον τῆς οἰκίας μου, τὸ ὁποῖον ἔβλεπε πρὸς τὸ μαθηρεῖον εἶδον μέγαν ποτικὸν ἀγναντεύοντα ἀπὸ μίαν τρύπαν, ἀφοῦ δὲ περιεκόμηνε διὰ τοῦ βλέμματός του τὰ πρὸ γύρω μέρη καὶ ἐβεβαιώθη ὅτι δὲν ἦτο κανεὶς κίνδυνος, ἐξῆλθε τῆς τρύπας καὶ διευθύνθη πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἡ ὑπηρετρία εἶχε χύσει τὰ ἀποπλύματα τῶν πινακίων.

Μόλις ὁμως εἶχε προχωρήσει ὀλίγους πόδας καὶ πέντε ἕως ἕξ μικρὰ ποτικακία ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν αὐτὴν τρύπαν καὶ ἐπρόφασαν καὶ ἐξεπέρασαν τὴν μητέρα των διευθυνόμενα πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος. Αἶφνης ἡ μητέρα των διὰ τριῶν πηδημάτων εὐρήθη ἔμπρὸς ἀπὸ αὐτὰ καὶ πρῶτῃ ἔβασεν εἰς τὸ μέρος ὅπου ἦσαν τὰ ἀποπλύματα. Ἄντι δὲ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν πόσιν ἤρχισε νὰ κτυπᾷ τὰ μικρὰ τῆς με τὴν οὐρὰν τῆς καὶ νὰ διαγκάνῃ με τοὺς ὀδόντας τῆς, ἕως οὗ τὰ ἠνάγκασε νὰ ἐπιστρέψουν ὀπίσω εἰς τὴν τρύπαν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐξῆλθον.

Ἀφοῦ εἶδεν ὅτι τὰ μικρὰ τῆς ἦσαν ἐξησφαλισμένα, τότε ἔχωσε τοὺς μύστακας τῆς εἰς τὰ ἀποπλύματα καὶ ἔπειτα ἔφερον αὐτοὺς εἰς τὴν μήτην τῆς. Τὴν πρᾶξιν δὲ ταύτην ἐπανάλαβε τρίς. Ἀφοῦ δὲ διὰ τῆς ὁσφρήσεως ἐβεβαιώθη ὅτι δὲν περιείχετο ποτικοφάρμακον εἰς αὐτὰ, τότε καθήσασα εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας ἔτεφερε δύο τρεῖς ὀξεῖς γρυσισμούς, εἰς τὸ ἀκουσμα τῶν ὁποίων καὶ τὰ ἕξ μικρὰ τῆς ἐξῆλθον τῆς κρύπτει των καὶ ἔτρεξαν πρὸς τὴν μητέρα των, ὅλοι δὲ ὁμοῦ, μήτηρ καὶ τέκνα ἤρχισαν τότε νὰ ῥοφῶν τὰ νερὰ ἐκεῖνα!

Ἔτσι κάμνονον τὰ ζῶα, καὶ ἔτσι πρέπει νὰ κάμνονον τὰ φρόνιμα παιδία καὶ οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι καὶ νὰ μὴ προτιμοῦν τὰ μεθυστικὰ ποτῆ, τὰ ὁποῖα δηλητηριάζουν καὶ σώμα καὶ ψυχὴν, ἀπὸ τὸ διαγνῆν καὶ ψυχρὸν ὕδωρ, τὸ ὁποῖον εἶναι πῶσον ὑγιεινὸν καὶ καλόν.

Μακροβιότης. Εἰς βίον τὸν κόσμον ὑπάρχουν 3664 λαλοῦμεναι γλώσσαι, ὑπὲρ τὰ 1000 δὲ θρησκείματα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν εἶναι περίπου ἴσος μετὸν ἀριθμὸν τῶν γυναικῶν. Ὁ μέσος ὅρος τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι περίπου 33 ἔτη. Εἰς 1000 ἄτομα γεννηθέντα τὸ αὐτὸ ἔτος ἐν μόνον φθάνει τὸ 100 ἔτος. Εἰς 100 ἄτομα 6 φθάνουσι τὸ 65 ἔτος καὶ μόνον 1 εἰς 500 φθάνει τὴν ἡλικίαν τῶν 80 ἐτῶν. Πῶσον βραχύς—βραχυτάτος ἐπομένως εἶναι ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων!

Ὁ πληθυσμὸς ὀλοκλήρου τῆς γῆς ἀνέρχεται εἰς 1,200,000,000 ψυχάς. Τοῦτον δὲ ἀποθνήσκει εἰς κατὰ πᾶν δευτερόλεπτον τῆς ὥρας, δηλ. εἰς κάθε κτύπον τοῦ ὡρολογίου!

Οἱ ἔγγιστοι εἶναι μακροβιότεροι τῶν ἀγᾶμων—οἱ ἔγκρατεῖς τῶν ἀκρατῶν καὶ ἀσώτων—οἱ ἐργατικοὶ τῶν ἀέργων. Οἱ ὑψηλοὶ τῶν μικρῶν κατὰ τὸ ἀνάστημα.

Αἱ γυναῖκες εἶναι μακροβιότεραι τῶν ἀνδρῶν πρὸ τοῦ 55 ἔτους τῆς ἡλικίας των—βραχυβιότεραι μετὰ τοῦτο.—75 ἐπιχιλίας ἔρχονται εἰς γάμον.—Ὅσοι γεννῶνται τὴν Ἄνοιξιν γενικῶς εἶναι ῥωμαλιότεροι τῶν γεννηθέντων κατὰ τοὺς ἄλλους καιροὺς τοῦ ἔτους.

Αἱ γεννηθεὶς εἶναι περισσότεραι τὴν νύκτα παρὰ τὴν ἡμέραν.—Ἐπίσης καὶ αἱ θάνατοι.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν, ὅσοι δύνανται νὰ φέρουν ὅπλα ὑπολογίζεται εἰς τὸ τέταρτον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, δηλ. εἰς 300,000,000.

— Αἱ κυρίαί των Παρισίων φέρουσι ὡς στολίδια ἐπὶ τὰς κόμιας των μικρὰ χρυσὰ ὠρολόγια, ἀντὶ ἀδαμάντων καὶ μαργαριτῶν! Πού δὲ καταντήσῃ ἡ παραξενικὴ τοῦ κοσμοκράτορος συρροῦ!

— Ἐν Ἀγγλίᾳ κατεσκευάσθη ἀτμόπλοιο, «Ἡ πόλις τῆς Νέας Ἰόρκης», ὀνομαζόμενον, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀτμομηχανὴ εἶναι 18—20,000 ἴππων δυνάμεως! Ἔχει δὲ 9 ὑπερμεγέθεσι λέβητας 19 πόδας τὸ μήκος ἕκαστος καὶ 54 φούρνους, δὲ ἐκατλή δὲ τὸν ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας εἰς Νέαν Ἰόρκην πλοῦν εἰς 6 ἡμέρας. Τὸ ὑπερμεγέθεσ τοῦτο ἀτμόπλοιο ἔχει χρεῖαν 3340 τόνων ὕδατος τὸ ἡμερονύκτιον, ποσὸν ἰκανὸν νὰ πληρώσῃ μίαν διώρυγα 492 ποδ. τὸ μήκος, 40 ποδ. πλατείαν καὶ 7 βαθεῖαν. Προσέτι ἀέρος, 8,600 τόνων καὶ ἀνθρώπων 400 τόνων καθ' ἡμέραν!

Ἐμπορικὸν ναυτικὸν τῶν διαφόρων ἐθνῶν τῆς γῆς.

	σκάφη	τόνοι
Ἀγγλία	13,146	4,215,634
Ἀμερικὴ	55344	1,913,090
Νορβηγία	330299	1,328,296
Γερμανία	119077	737,028
Ἰταλία	225149	718,889
Ῥωσία	22,142	459,228
Σουηδία	11873	382,017
Γαλλία	22005	352,448
Ἑλλάς	11,401	284,173
Ἰσπανία	11,408	261,312
Ὀλλανδία	8778	243,873
Δανιμαρκία	925	147,923
Ἀυστροουγγαρία	3379	143,257
Τουρκία	469	79,960
Χιλή	154	77,474
Πορτογαλία	346	75,209
Βρασιλία	285	26,661
Ἰαπωνία	112	29,291
Ἀργεντινὴ δημοκρ.	86	20,125
Βέλγιον	45	6,879
Ἄλλαι χώραι	320	101,772
Σύνολον	39,663	11,636,289

Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ καταλόγῳ δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ πλοῖα τὰ μικροτέρας χωριτηκότητος τῶν 50 τόνων.

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Πόσα ἔτη ἀκριβῶς ἔμειναν οἱ Ἰσραηλιταὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον;
2. Πόσα ἄφοτου ἐλέγηθῃ ἡ περὶ τοῦτου προφητεία;
3. Πόσαι μοῖαι τῶν Ἑβραίων ἀναφέρονται ὅτι ἦσαν εἰς τὴν Αἴγυπτον;